

طراحی سیستم های دیجیتال

دکتر اجاللی

نیکا قادری
بهار ۱۴۰۳

تمرین اول

طراحی جمع کننده انتشاری ۸ بیتی

تاریخ گزارش: ۲۹ اسفند ۱۴۰۲

۱ مقدمه

در این تمرین، هدف بر آن است که با استفاده از جمع کننده های نیم افزا و تمام افزا با تاخیری مشخص، یک جمع کننده ۸ بیتی انتشاری بسازیم و تاخیر کل مدار را تحلیل کنیم. در ابتدا به طور اختصار توضیحاتی در مورد نحوه کار جمع کننده داده می شود و سپس در مورد تاخیر آن صحبت می شود.

۲ طراحی کلی و ماژول ها

ابتدا طبق معماری bottom-up جمع کننده نیم افزا را می سازیم. با توجه به این که خواسته شده تاخیر بیت جمع، ۳ واحد زمانی و تاخیر بیت نقلی، دو واحد زمانی باشد، از $\#delay$ برای نمایش این تاخیرها استفاده می کنیم. کد درون بلوک `always` تعریف شده و از دیتا تایپ `reg` استفاده کرده ایم چرا که هدف، طراحی یک نیم افزا به صورت رفتاری می باشد.

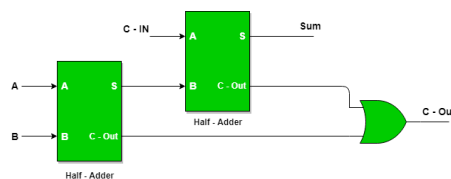
```

1  module HalfAdder(s, c, a, b);
2      input a, b;
3      output s, c;
4      reg s, c;
5
6      always @ (a or b)
7          #3 s = a ^ b;
8
9      always @ (a or b)
10         #2 c = a & b;
11
12 endmodule

```

شکل ۱: جمع کننده نیم افزا

در مرحله بعد، با استفاده از دو نیم افزا، یک جمع کننده تمام افزا می سازیم. منطق کد بر اساس تصویر زیر می باشد:

حال چون قرار است این ماژول به صورت ساختاری توصیف شود، با تعریف `wire` و اتصال آن ها به هم و `instance` گرفتن از ماژول نیم افزا، طراحی کامل می شود:

```

1  module FullAdder(s, cout, a, b, cin);
2      input a, b, cin;
3      output cout, s;
4      wire s0, c0, c1;
5
6      HalfAdder ha0(s0, c0, a, b);
7      HalfAdder ha1(s, c1, cin, s0);
8
9      assign cout = c0 | c1;
10 endmodule

```

شکل ۲: جمع کننده تمام افزا

در آخر نیز، در ماژول top ۸ بار از جمع کننده تمام افزا instance می گیریم و بیت نقلی خروجی هر یک را به بیت نقلی ورودی بعدی متصل می کنیم (به جز اولی و آخری) تا ساختار آبشاری جمع کننده انتشاری به دست آید.

```

1 module adder(input [7:0] a,b, input cin, output [7:0] s, output cout);
2 wire c0, c1, c2, c3, c4, c5, c6;
3
4 FullAdder fa0(s[0], c0, a[0], b[0], cin); // s = 06, c = 05
5 FullAdder fa1(s[1], c1, a[1], b[1], c0); // s = 08, c = 07
6 FullAdder fa2(s[2], c2, a[2], b[2], c1); // s = 10, c = 09
7 FullAdder fa3(s[3], c3, a[3], b[3], c2); // s = 12, c = 11
8 FullAdder fa4(s[4], c4, a[4], b[4], c3); // s = 14, c = 13
9 FullAdder fa5(s[5], c5, a[5], b[5], c4); // s = 16, c = 15
10 FullAdder fa6(s[6], c6, a[6], b[6], c5); // s = 18, c = 17
11 FullAdder fa7(s[7], cout, a[7], b[7], c6); // s = 20, c = 19
12
13 endmodule

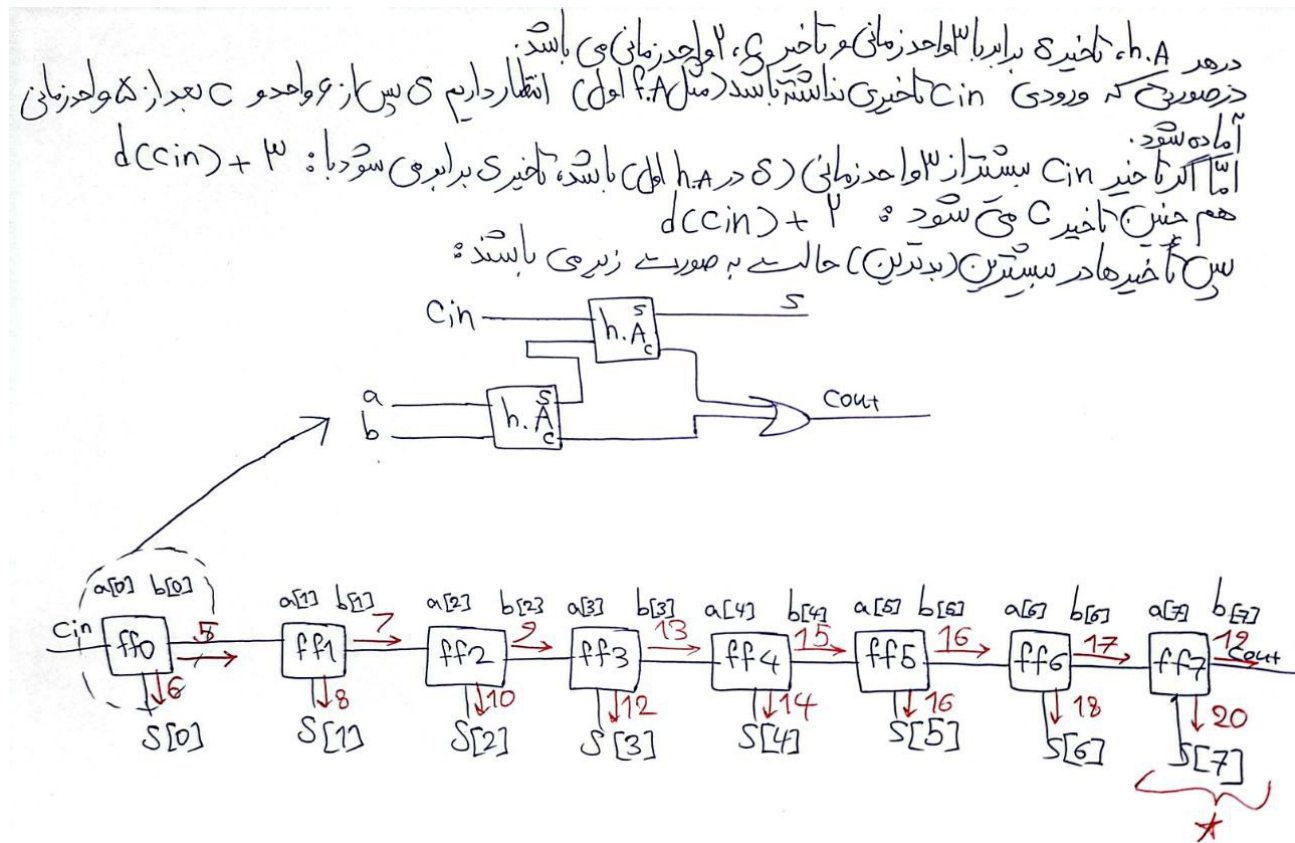
```

شکل ۳: جمع کننده انتشاری

۳ محاسبه تأخیر

۱.۳ بخش تئوری

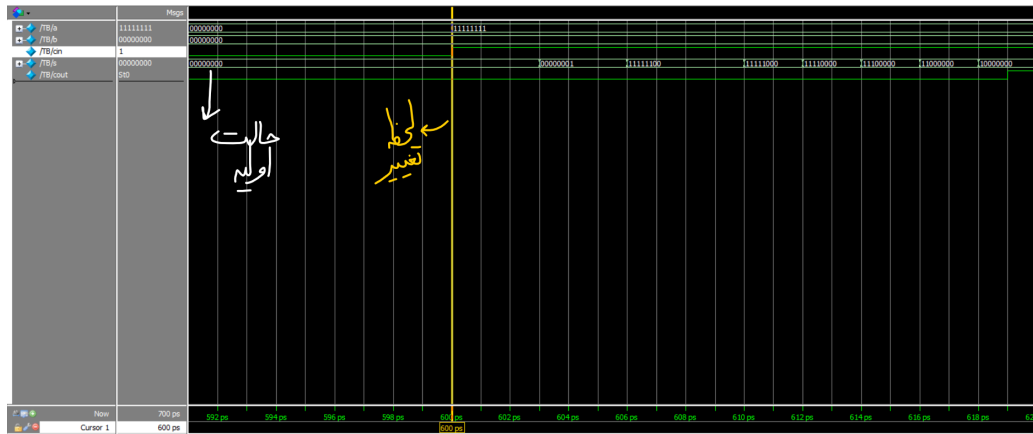
با توجه به تحلیل پایین بیشترین تأخیر برای بیت های مجموع و بیت نقلی به ترتیب ۲۰ و ۱۹ بیت نقلی می باشد. توجه کنید که تأخیر عملی که با استفاده از monitor کردن خروجی ها مشاهده می شود بسته به مقادیر ورودی و مقادیر قبلی گیت ها و سیم ها، ممکن است کمتر از این مقدار باشد.

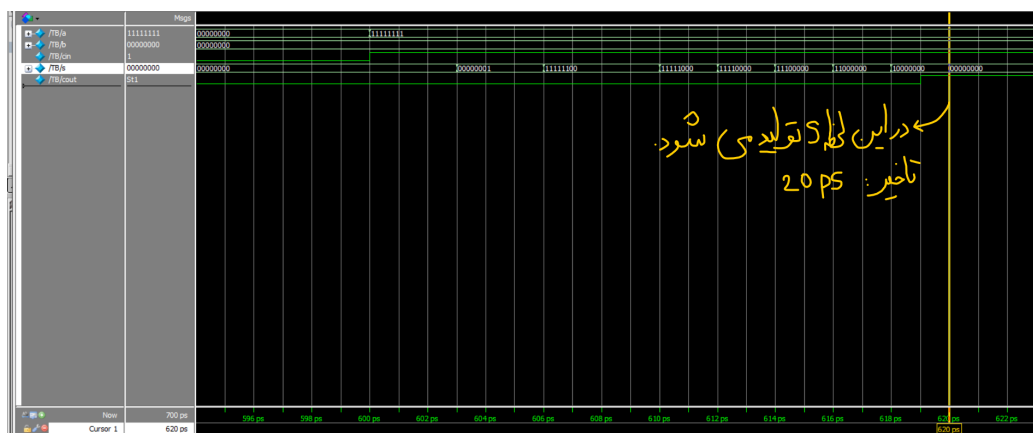
شکل ۴: تأخیرها در یک جمع کننده انتشاری

۲.۳ بخش عملی

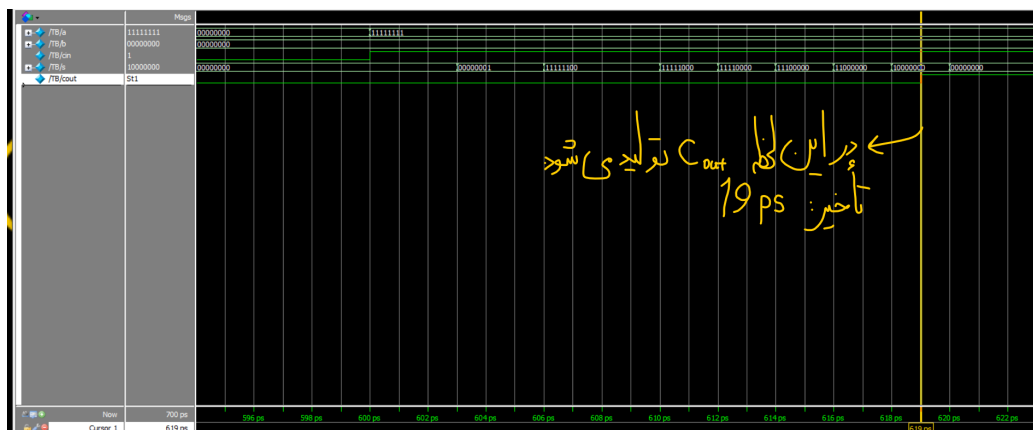
ابتدا باید ورودی مناسب به مدار داده شود. با توجه به این که می خواهیم به بیشترین تأخیر ممکن برسیم، باید ورودی را طوری تعیین کنیم که بیت های نقلی یک شوند تا بتوانند بر روی خروجی تأثیر مستقیم داشته باشند. پس ابتدا مدار را به حالت $a = 0, b = 0, cin = 0$ می بریم که a و b و cin سیگنال های ورودی هستند و سپس آن را به حالت $a = 255, b = 0, cin = 1$ می بریم. علت این کار به این دلیل می باشد که برای عملکرد درست، هر بیت وابسته به بیت نقلی قبل از خود می باشد و تازمانی که این بیت به صورت زنجیوار تولید نشود، به نتیجه درست نمی رسیم. در ادامه با استفاده از دو روش مختلف این تأخیر را می سنجیم:

شکل ۵: حالت آغازین

شکل ۶: حالت پایانی s

شکل ۷: حالت پایانی cout

در این روش با استفاده از خروجی های خود ترمینال و $time$ ، خود به صورت دستی تغییرات ورودی و خروجی را رصد می کنیم. مشاهده می شود که تاخیر - و بازه های تغییر آن - منطق با بخش تئوری می باشد.

```

#          500) a: 00000000    b: 00000000    sum: 00010010    carry: 0
#          505) a: 00000000    b: 00000000    sum: 00000000    carry: 0
#          600) a: 11111111    b: 00000000    sum: 00000000    carry: 0
#          603) a: 11111111    b: 00000000    sum: 00000001    carry: 0
#          606) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11111100    carry: 0
#          610) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11111000    carry: 0
#          612) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11110000    carry: 0
#          614) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11100000    carry: 0
#          616) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11000000    carry: 0
#          618) a: 11111111    b: 00000000    sum: 10000000    carry: 0
#          619) a: 11111111    b: 00000000    sum: 10000000    carry: 1
#          620) a: 11111111    b: 00000000    sum: 00000000    carry: 1
# Break in Module TB at D:/verilog/HW1/TB.v line 20

```

۴ تست بنچ

برای بررسی عملکرد درست ماژول‌ها، فایلی تحت عنوان تست بنچ می‌نویسیم که با وارد کردن ورودی‌های مختلف، تغییرات خروجی‌ها و زمان آن‌ها را در صفحه Transcript ثبت می‌کند. محتویات این فایل به این صورت می‌باشد:

```

1 module TB;
2   reg [7:0] a;
3   reg [7:0] b;
4   reg cin;
5   wire [7:0] s;
6   wire cout;
7
8   adder eba1ns(a, b, cin, s, cout);
9
10  initial begin
11    cin = 8'd0;
12    a = 8'd0;
13    b = 8'd0;
14    #100 a = 8'd5; b = 8'd5;
15    #100 b = 8'd1;
16    #100 a = 8'd5;
17    #100 b = 8'd9;
18    #100 a = 8'd0; b = 8'd0;
19    #100 a = 8'd255; b = 8'd0; cin = 8'd1;
20    #100 $stop;
21  end
22
23  initial
24    $monitor($time, " a: %b\t b: %b\t sum: %b\t carry: %b", a, b, s, cout);
25
26  initial begin
27    $display("Here is the result of our counter");
28    $display("-----");
29  end
30
31 endmodule

```

پس از شبیه سازی کد، نتیجه به این صورت قابل مشاهده است:

```

# Here is the result of our counter
# -----
#          0) a: 00000000    b: 00000000    sum: xxxxxxxx    carry: x
#          5) a: 00000000    b: 00000000    sum: xxxxxx0x    carry: 0
#          6) a: 00000000    b: 00000000    sum: 00000000    carry: 0
#         100) a: 00000101    b: 00000110    sum: 00000000    carry: 0
#         105) a: 00000101    b: 00000110    sum: 00001000    carry: 0
#         106) a: 00000101    b: 00000110    sum: 00001011    carry: 0
#         200) a: 00000101    b: 00000011    sum: 00001011    carry: 0
#         205) a: 00000101    b: 00000011    sum: 00000001    carry: 0
#         206) a: 00000101    b: 00000011    sum: 00000000    carry: 0
#         208) a: 00000101    b: 00000011    sum: 00001000    carry: 0
#         300) a: 00001001    b: 00000011    sum: 00001000    carry: 0
#         306) a: 00001001    b: 00000011    sum: 00001100    carry: 0
#         400) a: 00001001    b: 00001001    sum: 00001100    carry: 0
#         405) a: 00001001    b: 00001001    sum: 00011100    carry: 0
#         406) a: 00001001    b: 00001001    sum: 00010110    carry: 0
#         408) a: 00001001    b: 00001001    sum: 00010010    carry: 0
#         500) a: 00000000    b: 00000000    sum: 00010010    carry: 0
#         505) a: 00000000    b: 00000000    sum: 00000000    carry: 0
#         600) a: 11111111    b: 00000000    sum: 00000000    carry: 0
#         603) a: 11111111    b: 00000000    sum: 00000001    carry: 0
#         606) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11111100    carry: 0
#         610) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11111000    carry: 0
#         612) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11110000    carry: 0
#         614) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11100000    carry: 0
#         616) a: 11111111    b: 00000000    sum: 11000000    carry: 0
#         618) a: 11111111    b: 00000000    sum: 10000000    carry: 0
#         619) a: 11111111    b: 00000000    sum: 10000000    carry: 1
#         620) a: 11111111    b: 00000000    sum: 00000000    carry: 1

```

۵ نتیجه گیری

در این تمرین، با استفاده از ماژول‌های کوچک‌تر، یک جمع کننده انتشاری ۸ بیتی ساختیم و مقدار تأخیر آن را ابتدا به صورت تئوری تخمین زدیم و سپس با استفاده از روش‌های عملی در محیط نرم افزار modelsim سنجیدیم. در انتها با استفاده از یک فایل تست بنچ، عملکرد کلی از جمع کننده را نمایش دادیم.